

136.822
IVSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA PRIMA
MISCELLANEA.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Ioannem Moretum.
cIo. Ioc. v.
Cum Privilegiis Casareo & Regio.

AD PRÆTOREM,
CONSULES,
ET
SENATVM REIP.
VLTRAIECTINÆ.

Viri Nobiles, Viri Prudentes,

PISTOLAS meas aliquot, quas his diebus collegi, & errantes redegì sub vnum huius Centuriæ velut signum, visum mihi in lucem dare: idque sub tutelâ nominis vestri. Causam habui duplicem. Prior est, quia lucem aliquam tenui huic, & per se obscuræ scriptioni, conciliare conatus sum à luce vestrâ: quorum antiqua, potens, & amœna vrbs splendet inter Belgicæ primas: vósque in eâ, per prudentiam & virtutem. Causa altera, quòd beniuolentia vestra huc me impellit & comitas, quâ publicè ac priuatim insigni semper in me fateor esse vfos. Omitto amicitias, quæ mihi cum plerisque vestrorum ciuium artæ: sed pedem numquam in urbem vestram posui, quin clara mihi signa semper exhibueritis eximij cu-

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA PRIMA

MISCELLANEA.

EPISTOLA I.

Lovanium.

CORNELIO VALERIO S. D.

ITAE genus, quod à reditu elegeram & indicavi præsens tibi mi Valeri, & probavi: quietum istud, modestum, latens, remotum ab ambitu & à curis. Et iam ingressus serio eram: cum (ecce subitam vim fati) vereor vt subito id mutem. Nam tempora quæ impendeant, vides; & quæ tela improvise exorsa civilium bellorum.

quæ si pertexitur, & nisi stamen eius ac subtemen pax aliqua abrumpar, stare mihi diutiùs non licitum in hoc loco. Quomodo enim? exposito cottidie non rapinis solùm militum, sed iniuriis: quorum quàm libera licentia sit, nosti. Heu vitæ legem! cui annexum, angere & dolere in omni sorte. Itaque agellos istos mente iam desero, & specto Grudios vestros. non planè inuitus, fateor, cum te cogito & Canterum nostrum: quem tamen audio & doleo in lento esse morbo. Quid autem tabes ea est & marcor? an quis alius languor? De illâ, visus mihi dicere medicus Gemma. quod Muscæ tamen prohibeant, & diurnare paullo magis in terris velint Parnassium hunc alumnum. Sed causa morbi quæ? studia, an curæ?

Τίναται γὰρ τοι καὶ νόσους συνδυμαί:

** Morborum enim producere & cura solent.*

ait Tragicus. De studiis tamen magis credo: quæ calidè ille nimis habuit & intentè. Numquam vidi tam indefessum ingenium, & laboris huius Musici aut appetens magis, aut ferens. Semper ille in libris, chartis, noctu, diu; assiduus, accubus:

Δ

nec

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA SECVNDA
MISCELLANEA.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Ioannem Moretum.

MD. LXXV.

Cum Privilegiis Casareo & Regio.

Ad Illustrem virum

THOMAM BURGIVM

BARONEM,

ET

BRIELANVM PRÆFECTVM.

ALITERAM Centuriam episto-
larum nunc emittimus, Vir il-
lustris, & nomini tuo meritif-
simò eam dedicamus. Si amor
aut beneficia huc me vocant:
ille in me magnus, & hæc cre-
bra. si dignitas aut virtus: utrâque ornatus es
inter gentis tuæ primos. Genus tibi nobilissi-
mum, & antiquâ stirpe decòrum: magnitudo
animi & prudentia eximiæ, & cuius vtriusque
specimen dedisti in his Belgicis quoque tur-
bis. Ad arma quoties te hostis aut occasio du-
xit, tu manu strenuus, consilio prouidus: &
quies cùm fuit, Præfectura tua te habuit cum
ciuium militùmque veneratione pariter &
amore. Quinetiam in illâ nocte temporum,
cùm homines quidam maioris animi quàm
consilij hæc nostra turbarent, & vno velut
filo appenderent publicam salutem: ea mo-
deratio & prudentia tua fuit, vt in mediis

Q₂

flam-

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA SECVNDA

MISCELLANEA.

EPISTOLA I.

HADRIANO TURNEBO HADRIANI F.

ERVM mel, non epistolam, a te, Clarissime Turnebe, accepi. Tu mihi gratias? ego tibi, qui tam grate & benignè interpretaris officium, quod sine scelere non omissem. Qui vir diuinus ille parens tuus fuerit, nō-runt & fatentur omnes, quos stupor non præpedit, aut liuor. Ego à puero, velut astro quopiam inclinante, iui in amorem illius & laudem: nec grandior mutauit affectum, sed auxi. Non nemo inuidet? esto: ille viuet in summâ æternaque gloriâ, quam diu res Græcæ aut Romanæ. Nec plura hîc de illo: dete, germanissime Turnebe, sic habe. non ambire me amicitias, naturâ & iudicio propesum ad tenebras & quietem: sed triumphare in tuâ, quem iure amo purum aurum ab illo auro. Plura libet, non licet. testis mihi iste Hier. Grossetius vestrâs, insignis iuuenis, qui iam nunc mihi adest, & abit. At nobis haut sæpè oportunitas mittendi, scribendi tamen semper voluntas. quod crebrò & magis ferò faciam, ita amor hic inter nos perennet, quem coimus auspice & teste immortalis tuo patre. Postrid. Id. Mart.

EPISTOLA II.

VICTORI GISELINO.

INVITI à vobis abiimus, inuiti. Quid vis amplius? apud amicum hoc satis est: ceterum, calcem hunc vide, nemo vestrum
R scit

EPISTOLARVM

SELECTARVM

CENTVRSIMA TERTIA

